

Official Journal 196 , 16/08/1967 P. 0001 - 0098
Finnish special edition: Chapter 15 Volume 1 P. 0019
Danish special edition: Series I Chapter 1967 P. 0211
Swedish special edition: Chapter 15 Volume 1 P. 0019
English special edition: Series I Chapter 1967 P. 0234
Greek special edition: Chapter 13 Volume 1 P. 0034
Spanish special edition: Chapter 13 Volume 1 P. 0050
Portuguese special edition Chapter 13 Volume 1 P. 0050

DYREKTYWA RADY

z dnia 27 czerwca 1967 r.

w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych

(67/548/EWG)

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[1],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

wszelkie zasady dotyczące wprowadzania do obrotu substancji i preparatów niebezpiecznych powinny mieć na celu ochronę społeczeństwa, szczególnie osób stosujących takie substancje i preparaty;

różnice pomiędzy krajowymi przepisami sześciu Państw Członkowskich w sprawie klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji i preparatów niebezpiecznych stanowią przeszkodę w handlu tymi substancjami i preparatami we Wspólnocie i mogą mieć wpływ na tworzenie i funkcjonowanie wspólnego rynku;

w związku z tym konieczne jest usunięcie takich przeszkód; w tym celu niezbędne jest zbliżenie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania;

ze względu na prace przygotowawcze, jakie należy wykonać, zbliżenie przepisów dotyczących niebezpiecznych preparatów będzie musiało być ujęte w kolejnych dyrektywach; w związku z tym niniejsza dyrektywa musi być ograniczona do zbliżenia przepisów dotyczących substancji niebezpiecznych;

ze względu na zakres tego zagadnienia i konieczność stosowania wielu szczegółowych środków niezbędnych do zbliżenia wszystkich przepisów dotyczących substancji niebezpiecznych, wydaje się wskazane zajęcie się w pierwszej kolejności zbliżeniem przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych, a w kolejnych dyrektywach rozstrzygnięciem zagadnień zbliżenia przepisów dotyczących używania tych substancji i preparatów, jeżeli zostanie ustalone, że różnice w tych przepisach mają bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie wspólnego rynku;

zbliżenie krajowych przepisów przewidziane w niniejszej dyrektywie, nie stoi w sprzeczności ze stosowaniem przepisów art. 31 i 32 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Celem niniejszej dyrektywy jest zbliżenie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących:

- klasyfikacji,
- pakowania, oraz

- etykietowania

substancji niebezpiecznych, które są wprowadzane do obrotu w Państwach Członkowskich Wspólnoty.

2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do przepisów dotyczących:

- a) produktów leczniczych, narkotyków i substancji radioaktywnych;
- b) przewożenia niebezpiecznych substancji transportem kolejowym, drogowym, wodnym śródlądowym, morskim lub powietrznym;
- c) amunicji i przedmiotów zawierających substancje wybuchowe w postaci zapłonników lub paliw silnikowych.

3. Niniejsza dyrektywa nie stosuje się do substancji niebezpiecznych wywożonych do państw trzecich.

4. Artykuł 5-7 niniejszej dyrektywy nie stosuje się do zbiorników lub pojemników zawierających gazy sprężone, skroplone lub rozpuszczone pod ciśnieniem.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

a) "substancje"

oznaczają pierwiastki chemiczne i ich związki występujące w stanie naturalnym lub produkowane przez przemysł;

b) "preparaty"

oznaczają mieszaniny lub roztwory złożone z dwóch lub większej liczby substancji;

2. Następujące substancje i preparaty są w rozumieniu niniejszej dyrektywy "niebezpieczne":

a) "wybuchowe":

substancje i preparaty, które mogą wybuchnąć pod wpływem płomienia lub które są bardziej wrażliwe na wstrząsy i tarcie niż dinitrobenzen;

b) "utleniające":

substancje i preparaty, które w kontakcie z innymi substancjami, szczególnie z substancjami łatwopalnymi, powodują silną reakcję egzotermiczną;

c) "łatwo palne":

- substancje i preparaty, które mogą się rozgrzać i następnie zapalić w kontakcie z powietrzem w temperaturze otoczenia, bez dostarczenia energii, lub

- substancje i preparaty w stanie stałym, które łatwo mogą się zapalić po krótkim kontakcie ze źródłem ognia, które palą się nadal lub tlą się po usunięciu źródła ognia, lub

- substancje i preparaty w stanie ciekłym o temperaturze zapłonu poniżej 21 °C, lub

- substancje i preparaty gazowe, które wykazują właściwości łatwo palne w powietrzu przy normalnym ciśnieniu, lub

- substancje i preparaty, które w kontakcie z wodą lub wilgotnym powietrzem wydzielają wysoce łatwo palne gazy w niebezpiecznych ilościach;

d) "palne":

substancje i preparaty w stanie ciekłym, o temperaturze zapłonu pomiędzy 21-55 °C;

e) "toksyczne":

substancje i preparaty, które w przypadku wdychania, spożycia lub wchłonięcia przez skórę mogą powodować bardzo poważne, ostre lub chroniczne zagrożenie dla zdrowia, a nawet śmierć;

f) "szkodliwe":

substancje i preparaty, które w przypadku wdychania, spożycia lub wchłonięcia przez skórę, mogą powodować ograniczone zagrożenie dla zdrowia;

g) "żrące":

substancje i preparaty, które w zetknięciu z żywymi tkankami mogą spowodować ich zniszczenie;

h) "drażniące":

substancje i preparaty niewykazujące działania żrącego, które w wyniku krótkiego, długotrwałego lub powtarzającego się kontaktu ze skórą lub błoną śluzową mogą wywołać stan zapalny.

Artykuł 3

Klasyfikacja substancji niebezpiecznych, według stopnia zagrożenia i rodzaju możliwego niebezpieczeństwa, jakie mogą spowodować powinna odbywać się na podstawie kategorii ustanowionych w art. 2.

Artykuł 4

W załączniku I do niniejszej dyrektywy podano wykaz substancji niebezpiecznych sklasyfikowanych zgodnie z przepisami art. 3.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie przyjmą wszelkie niezbędne środki gwarantujące, że niebezpieczne substancje nie zostaną wprowadzone do obrotu, chyba że wytrzymałość i nieprzepuszczalność ich opakowań spełniają następujące wymagania, przy czym każde opakowanie spełniające te wymagania będzie uznane za odpowiednie:

1. opakowanie musi być skonstruowane i zamknięte w taki sposób, aby jego zawartość nie mogła się wydostać; ten warunek nie odnosi się do przypadków, gdy zalecane są specjalne środki ostrożności;
2. materiały, z których wykonane są opakowania i zamknięcia opakowań, nie mogą być podatne na szkodliwe działanie zawartości opakowania oraz nie mogą wchodzić z nią w reakcję, tworząc szkodliwe lub niebezpieczne związki;
3. opakowania i zamknięcia muszą być mocne i trwałe, nieulegające odkształceniom i wytrzymujące napięcia i naprężenia powstające w wyniku czynności związanych z przeładowywaniem.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby substancje niebezpieczne nie mogły być wprowadzone do obrotu, chyba że etykietowanie ich opakowań spełnia następujące wymagania.

2. Każde opakowanie musi być opatrzone etykietą określającą:

- nazwę substancji,
- pochodzenie substancji,
- symbol ryzyka i wskazanie na zagrożenia wiążące się z użyciem substancji,
- odniesienie do szczególnego rodzaju ryzyka wynikającego z tych zagrożeń.

a) nazwa substancji musi być jednym z terminów zawartych w wykazie w załączniku I;

b) informacja o pochodzeniu substancji musi obejmować nazwę i adres producenta, dystrybutora lub importera;

c) należy użyć następujących symboli i oznaczeń zagrożenia:

- wybuchowe: wybuchająca bomba (E),
- utleniające: płomień nad kółkiem (O),
- łatwo palne: płomień (F),
- toksyczne: czaszka i skrzyżowane piszczele (T),
- szkodliwe: krzyż św. Andrzeja (Xn),
- żrące: symbol ukazujący szkodliwe działanie kwasu (C),
- drażniące: krzyż św. Andrzeja (Xi).

Symbole muszą być zgodne z przedstawionymi w załączniku II do niniejszej dyrektywy; są one drukowane czarnym kolorem na pomarańczowożółtym tle;

d) szczególne ryzyko wiążące się z użyciem substancji należy oznaczyć poprzez jedno lub więcej standardowych sformułowań, zgodnie z odniesieniami zawartymi w wykazie w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

3. Jeśli na opakowaniu są umieszczone zalecenia dotyczące bezpiecznego stosowania substancji, ich redakcja musi zgodnie ze wskazówkami zawartymi w wykazie w załączniku I, wzorować się na załączniku IV do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy informacje wymagane zgodnie z art. 6 znajdują się na etykiecie, etykieta musi być umocowana na jednej lub więcej powierzchni opakowania w taki sposób, aby możliwe było odczytanie tych informacji w poziomie, gdy opakowanie znajduje się w normalnym położeniu. Wymiary etykiety nie mogą być mniejsze niż standardowy arkusz A 8 (52 x 74 mm), ale nie muszą być większe niż standardowy arkusz A 5 (148 x 210 mm). Każdy z symboli powinien zajmować co najmniej jedną dziesiątą powierzchni etykiety. Cała powierzchnia etykiety powinna być przyklejona do opakowania bezpośrednio zawierającego substancję.

2. Etykieta nie jest wymagana, jeżeli szczegółowe informacje są wyraźnie widoczne na normalnym opakowaniu, jak określono w ust. 1.

3. Informacje na opakowaniu lub na etykiecie muszą być wydrukowane czytelną i nieusuwalną czcionką zapewniającą, że symbole i wskazania dotyczące zagrożeń oraz uwagi dotyczące szczególnego rodzaju ryzyka są wystarczająco widoczne.

4. Państwa Członkowskie mogą uzależnić wprowadzenie na rynek na swoim terytorium substancji niebezpiecznych od użycia w tekście znajdującym się na etykiecie języka lub języków narodowych.

5. Wymagania ust. 1-4 dotyczące etykietowania uznaje się za spełnione, jeżeli transportowany zbiornik lub pojemnik opatrzony jest etykietą spełniającą wymogi w zakresie transportu i jeżeli na etykiecie tej znajduje się odpowiedni symbol ustanowiony w art. 6 ust. 2 lit. c). Tego przepisu nie stosuje się do zbiorników lub pojemników umieszczonych wewnątrz innych zbiorników lub pojemników.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie mogą:

a) zezwolić na etykietowanie wymagane przepisami art. 6 w inny, odpowiedni sposób na opakowaniach zbyt małych lub z innych względów nienadających się do etykietowania zgodnie z art. 7 ust. 1 lub 2;

b) w drodze odstępstwa od przepisów art. 6 i 7 zezwolić na opakowanie niebezpiecznych substancji, które nie są wybuchowe lub toksyczne, bez etykietowania lub z innym etykietowaniem, jeśli ilości zawartych w nich substancji są tak małe, że nie występuje zagrożenie dla pracowników lub innych osób.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich przepisach ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych, które przyjęły w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie przyjmują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i stosują je najpóźniej w dniu 1 stycznia 1970 r.

Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 czerwca 1967 r.

W imieniu Rady

R. VAN ELSLANDE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz substancji niebezpiecznych sklasyfikowanych według liczby atomowej pierwiastka najbardziej charakterystycznego dla ich właściwości

Zob.: dyrektywa Komisji 72/93/EWG, Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 0029-0030.

ZAŁĄCZNIK II

Zob.: dyrektywa Komisji 2001/59/WE, Dz.U. L 225 z 21.8.2001, str. 0001-0333.

ZAŁĄCZNIK III

Charakterystyka szczególnego ryzyka odnoszącego się do substancji niebezpiecznych

Zob.: dyrektywa Komisji 2001/59/WE, Dz.U. L 225 z 21.8.2001, str. 0001-0333

ZAŁĄCZNIK IV

Środki ostrożności dotyczące substancji niebezpiecznych

Zob.: dyrektywa Komisji 2001/59/WE, Dz.U. L 225 z 21.8.2001, str. 0001-0333.

[1] Dz.U. 209 z 11.12.1965, str. 3133/65.

[2] Dz.U. 11 z 20.1.1966,
str. 143/66.